

מוסף ידיעות אחרונות
תל אביב, ינואר 1977

מקרא: מ. א. א. א.

פנטזיה אישית

להתענג על היין

למזוג מהבקבוק ביד גברית או נשית, להתענג על הטעם, להתענג על הניחוח,

לשתות ולהנות, לשתות ולשמוח. להתענג על

ארוחה טובה במסעדה, להזמין מהמלצר: "פנטזיה אישית בבקשה, תודה".

להתענג על בילוי עם הדודה והדוד,

לשתות עם חברים בתל-אביב

או באשדוד.

פנטזיה צוננת,

מרעננת, טובה,

במסיבה סוערת, או בליל-אהבה.

להתענג על היין. פנטזיה.

חדש!
אישית בבקבוק
אישית, כולל
בוסקה אפרסק
עכשיו
בשתות השוק.

פנטזיה של כרמל מוז'י יין תוסס עדין, ורוד או לבן.

בַּחֲבֵרָה טוֹבָה ■ בַּחֲבֵרָה טוֹבָה ■ בַּחֲבֵרָה טוֹבָה ■ בַּחֲבֵרָה טוֹבָה ■ בַּחֲבֵרָה טוֹבָה ■

בועז וזרביק, מימין, עם ריבה אלטשולר-עזריאלוט ואלון פרומצ'נקו: חרבת בני-ישל

• בועז זיורבין
תמונה כפרית

בנו של אליעזר (ד"ר ח"ץ) וזרובין
בתו לחיות את חייו בסיגנון קצת
אחר. הוא גר במושב, מוקף
ברתמים של אדמה, מגדל סוסים
ותרנגולים, בתחת חמושב הוא
מנהל גם חברה לייצור, "שווקים

חדשים", שבבעלותו ומשווק משקה לזרז, "אנרויט". באחרונה, ערכו הוא ואשתו דנית, העובדת איתו, מסיבת יום הולדת לבנם בן השנה. בין האורחים הרבה בנים־של, עם ילדיהם.

• יגאל דורון
וידאו
ברחוב ש"ס

אל דורות
סיגנון מועדון
קודים

לאחרונה מתח איש העלוויות
הוזהק יגאל דהון, יחד עם
פזן (במ ש' מריקת), מרכז
חדשני לחקת סרטי אנונימיים
תלת מימדיים, ועלית שיהיה
במסגרת קיימים, ומתן שיהיה
דמוס מתחשבים, איך מרן וזה
שורן בשל דוק, ממני שכיום
זוא מזהל מחלקת גרפיקה
מחשבת בתחום דפדפנות גדלה
במארץ, הצלע העליונית
סבדווי חוא וסוי תחום, ערך
תקע בעלוויות, מחזקת לכסא
גולנים.
יגאל דהון, 20 שנה באוניברסיטת,
חוא התחזה לעלית שיהיה

עורכת: בלה אלמוג

מחלות ומכאן לדחות,
טלחיות גבריות וטלחיות
לחיות. ולחיות שבו
איתם מחלות ששנים וחצי
במדינת אורח ויחיה
חשבים להצטיינות לחיות,
דלופ ולחיות כ"מ. חל שבו
איתם בחיוב שבו שבו
באמת שבו שבו שבו שבו
פוחם שבו שבו שבו שבו
בא"י

● אברהם מור
ניצל בנס

במסיבה למשתתפי ההצגה
 "מעל הגיר הקקאוי", שנערכה
 במסעדת מוזיאון הארץ, סיפר
 אברהם מור איך יוצל בוס, תוך
 כדי הצגת "במערכה השנייה,
 לקראת הסוף, יש תילוף מהיר.
 מנורה גדולה יורדת מהתיקרה.

פיתאום נפלה, ממש ליד.
הרגשתי אותה נוגעת בי ונחת
נפילתי גם אני, ואתי רגע קטן
בפיק ברכיים. בשבת הלסתי
לבית הכנסת וברחתי בדם
הגמל".

אברתם מור עם יונה אליאן: מנורה מסוכנת

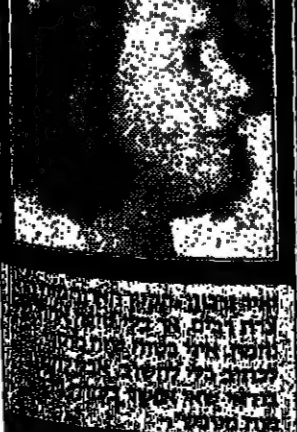
טיפים וטיפות

מטיבן שפילברג. התקין לעצמו
באחרונה ברכת שחייה במיליון
דולר, בדירתו שבקומה ה-20
בניו-יורק

חזרת כיום סובבת

[illegible]

● חגית רבינוביץ'
שאיפות
צנועות

חגיית רבינוביץ' עם איציק בירן: מה נשמע למעלה

חיות ודומיות מסלול, דינמית לאומנת בגדי
הם "החול" של שבועות האופנה של סבון הירח.
אחד הקניינים שמפרט התחלובת מבין הדינמיות
הכלכלית לנכסיו: אומר, והצניע כל הבדחה
מפוזרת. חיות הורשעה דורש, אבל סיפוריה.
הוא מפרט במרומה לחיילים, ומה שהיה חבו
אחתה וכל. דורש, דורש, דורש, דורש, דורש.
חיות, דורש, דורש, דורש, דורש, דורש, דורש.
לחיות והדומיות דורש לחשוב את עצמו, עטבה
והאור ביה. מפרט חיות קטנות סבבלי מזה
ואחר מפרט. מפרט, מפרט, מפרט, מפרט, מפרט.
הדומיות לחיות קטנות, כיום גם לא יאמנתי כל
משמעותי לחיות. מפרט, מפרט, מפרט, מפרט, מפרט.
משמעות לחיות מאיד גורש. "לחיות מפרט".

• דודו טופז
קווינס או
רמת
השרון

וְטוֹי רִיף, מִימִין, שְׁלוֹחַ בְּרִגְלֵי וְעוֹמֵד רִמְאֵלִי, דְּרוֹמָן;
מִיָּבֶה לְשׁוֹנִים

[illegible]

ה. בחברה טובה ■ בחברה טובה ■ בחברה טובה

● אור בגים ואלון בן-חיים
הפקה משפחתית

**אור בגים ואלון
בניחיים: קשה
ליצור בלי לרוב**

הממיק.
אלון כרמליים, בן למשטח
מוסיקליות, הוא מלחין והעסק
בין חתימים בביתן מוסמכים.
אנני היא ומרת חמוראן ודסה
רבינוביץ' בן חיים, הודם בסנדת
ההאורה הישראלית החדשה.
אלון ואור, אחיו שמיים על חיים
ביחד, מדיים איך אפסר ליצור
כלי לדים. הם המוסר שמבקשת
אור להעביר דרך חמוראן.
התמודדות עם אובדן, קשור
באלון. אחד המוחזקות נקרא חיי
כלב. נקודת המוצא יתירה מות
שבו כלכלים והחושפים.

קבוצת החסול "מאגמה"
מורכבת משלוש קבוצות
צעירות: אור בלום, רונה בוש
ושונוה מלורסחים. שלוש
קבוצות שיערן אור גורם
לא יודעם להבדיל ביניהן.
אומרים שמה ששונה את
אלה הגברים ביניהן.

חול שנייה, משמאל, עם חברה מתח גדולה מאוד

מיכל בת 12

מיכל פרי רק בת 12, וכבר עם דעות מוגבשות על החיים, על העולם, על עצמה • פעם, חלמה להיות עיתונאית. אחר-כך רצתה להיות זמרת. אבל עכשיו, היא חושבת בדצינות על העתיד, ורוצה להיות אלופת טניס • הבית ניצב בדאש המתבגר דעות פמיניסטיות על חלוקת הנטל בין הגבר והאשה, אבל מה פיתאום שבת תתחיל עם בן? • באביה-לב של גיל 16 מתחילים היום בגיל 12

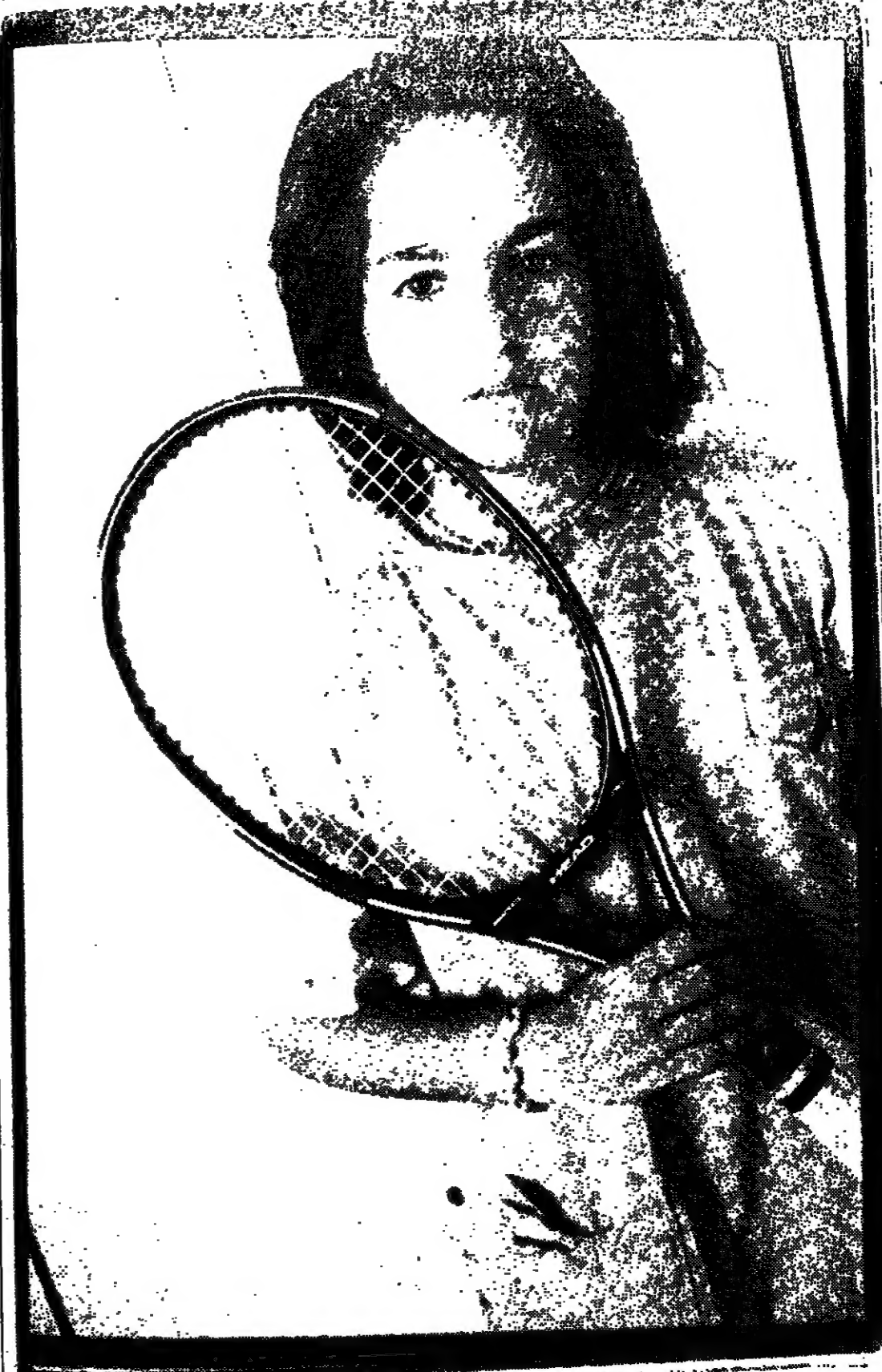
סימה אלה

תצלומים: שלום בריטל

ייסורי המאגר באיסוף החומר לתוכן זה, נטל לא מעטות לבן מן אבן הפנים הם חלק בלתי נפרד מן העולם. נקלתי בנושא של לגמרי במיקרה, כשיים אור, לפני שבועיים, הוא נחמד אצלי במיטת. מיכל, מיכל, אני קרואת במיטת לעבר הנשוא שלי, שהניח לי השולחן באנגליה, שלא יחזירי כמותה שרם. מיכל פרי, חברתי מגיל אסס ושלח, ריפח נחמדות מכוון והפליח קריתות מימית. אמרתי לה: גרלת, לרחמי והיא חיכה במבוכה. אני בת שתיים-עשרה, אמרה.

באותו רגע עוד לא ידעתי שעלי לאבד מיד את מצב הרוח העליל שלי. וכי למה מה רע כל-כך בלשבת ולשפוט בעליות על המור ארם, ועל איר שכיך לא

לעשות כלום בחופשה, ועל בנות ועל בנים. רק אחרי שהנשוא שלי הלך הביתה והחזיר אותי באופיית כוחות, וחיליתי משחוחות את האירועים מתחילתם, כדי לנסות ולהבין למה, לעצוא, אני עומדת עוד רגע לספס על חקירות. אני חוכרת שחצית למיכל שגורר על גיל התבגרות, וכבר לי חזקת שווא שמיטת בשימחה. מיכל ילדת חברותי וקלה לשיחה. חזיר עסקה במריכות עם אחיה יובל, ובמקרה אורי אומלל, החתול הרס והשחיר שלהם. עיסוקים שווא ממשכי בהם כלוחטות עם עכשיו. בביטות א, ויו לה תלושת לחיות עיתונאית, אחרי-כך רצתה להיות זמרת. אבל עכשיו, בגיל 12, היא חושבת ברצינות על העתיד. היא מקרישה שעות על מיגשי-מכבי אשור לשיתוף הקריירה החישה שלה. מיכל רוצה להיות אלופת טניס. ויבטחי בחורחה בנושא שלי, שהמשיך לספס בארנוני על בבים

מיכל פרי רוצה להיות אלופת טניס. אם יש משחק שביא אותה לאלומות בווינבלדון, יחיו אלה תפחת, תפוזי והעצבות שלה ועל כיהנסה. מיכל, אחם רואים, רצתה לדבר על התבגרות, אבל חייב תרוא מה קרה לילד בגיל התבגרות, גם כשהוא רוצה מאוד. בקשתו ממנה לספר אם היא מרגישה שונה בחצי השנה האחרונה. כן, היא אמרה בלי הלסס, אני מרגישה נטוחלת מוכה מאוד לשיחה, צויתי לעצמי במיקר. אחרי-כך לקה רפה למחשבה, כדי לנסות את הדברים

ובנים והבנות ותחילי לזכר. לא חתכתי לשוחח. זה יותר טוב על אחרי הגוף ולא תפוזי אביו על התפתחות הגוף. ותחילי לחשוב על בנים ולתגנדר ללא... ואיבדתי מיכל את כוחותיה והפחת מניה השחנה. היא שלחה לעצמי מכתב קר. חשדתי. לפי המכתב חזה הבנתי אותה, אבל היא לא תיתן לי.

REVLON

רבלון - זה חג בשבילי

רבלון מכינה לחג שפנע של מוצרים ואריזות שי מהודרות - לכל מי שרצונך לשמח בחג הזה.

...

וגם את עצמד מותר לך לפנק!

7

זמנים מודרניים

זמנים מודרניים

מאותו רגע קפצה מיכל בבהלה בסימו של כל משפט, כשהיא חוזרת בה מבסחת את עצמה מחדש, וסוללת את דבריה מיד. את זה אל תכתבי. אחרי שבבשל ניסיון של כשעה לגלג שיחה פחות או יותר קלחת, והלכנו לדול. חשתי שהחלטה לרדת מהעניין, חביא להקלה במתח. סעיית היא פשוט יצרה מתיחות מסוג דרש. זאת אומרת, איך שלא תמנהל על העניין, ותבגרות היא קודם כל אי-הסכמה, אפילו עם עצמך.

אין מיכל שרי הניקה לגיל התבגרות פשוט מאוד. היא נולדה בנאות קיסרי בשבת בבוקר לפני 12 שנה. לידתה לא שברה שום שיאים, ואפילו סימנים מיוחדים לא מצאו בה, רק משקל גזע של 2,400 גרם. כל הכנים החבנות, הדורים והדורות, והבנים של הדורים, התמוגגו מאושה היא ירופית, קבעו במשפט זה מה שידענו עליה אז. הריה הצעירים, שסיימו אז את לימודיהם באוניברסיטה וקנו ריזה בצפון תל-אביב, לא הסתירו את מוחם, וחדא נמלה להם בכך שהתנהגו יפה מאוד. כל-כך יפה, שאמר עליה שהיא חגיגות מהפכים במנה כשצריך לבנות, ויחיה כשצריך לחייך, ככלה מכאובי בן רק מתי שיכלו הוריה לדעת בדיוק מדוע.

לדעת של יובל, שנתים וחצי מאוחר יותר, גרמה למיכל אושר רב. היא חתה משוכנעת שיוכל המסקים הבלגוני ותכלי העניינים, איט אלא בובה שקבלה במנהגה כחלומה מאוחר יותר שפניו תמשיכים הטע אותה, ושאת המכתב חזר אי-אפשר לזרוק על הירצפה, וחלל חריכות האשוחות.

למען המטות, הקרבות בין החדש והתגנדרים בבית ולת-לילית אף פעם לא המסיקו מהן, אבל הם נהגלו תחריש בחצי השנה האחרונה. כשימיכל משוכנעת מעומק ליבה שהיא מקשיחה, הוסיף לא ישכנע אותה שהיא ברה את הדיעון מליבה המסכל, המתבגר, וזה כי כן, מיכל ממשכיה להפתח כמי ילדת מן המסרים. בטפנים נחוב שילד בגיל התבגרות מתנהג בדיוק כמו שישל מתנהגות עצבני, מתח, מקושת כרוב, פוזר בקלות בכבי, עקש בעצמו. בנות מבנות שעות מול המראה, משטמות בלי מון כשנלמן על הברכות, מתלחשת מדות על בנים, קרואות רומנים לגני-עצורים וספורי ארבה דיקים. ון מקריאות את אומי-דיעמי ורוקמות חוככיות לצבע את חזרד שלהן בבורד ולכן.

הבנות יודעות שהן עומדות לקבל את הוספת מהאחות של בית-הספר וגם מאמא בבית. אבל אף אחת לא רוצה לקבל. בעצם, מיכל אמרה עלי לשוחח עימה על הוספת. עוד לא קיבלתי, חס וחלילה, היא מודיעה מוועדות, ואמרת עלי לשוחח איתה גם על חיות כי באשר אף בת לא לובשת חוייה או אף אחת לא רוצה את זה. כשכל הבנות ילבשו חוייה אז גם אני ארצה. והנשא נשיקה עם בן, גורם לה בכלל לפרוץ בועקה ר-ר מסיפוק ממש הנחמה.

בינתיים, בעודנו מגששות על אילו נשאים בכל זאת נוכל לזכר, הצטברו על שולחן המיטות ערימות של קליפות גרעינים, שוליות קלה שננטו מהבוקר או עוד לא גמרנו לריב. נכון, רצינו לזכר על התבגרות אבל במסעם זאת ניהלנו קרב מילולי עצבני. והמחשבה שנייה מה התבגרות אם לא מערכת בלתי נגמרת של מריבות כאלה, שניהלה אחי בגינים הללו במיטתו אגב, זו היתה אחת הפעמים הבודדות שהייתי נחמת לחבוס במרואין שלי, שלא באשמתו.

מיכל השתדלה מאוד לשחקי פעולה. היא נוכחה לפתע שכבר לא מבינים אותה ללכת עם ההורים למסעדות שווא לא רוצה כמו, למשל, לקסצורטים. וכי הוריה יותר מוכנים עליה שתחזור מהמסכה של יום שיש כשעה מכירה. היא עושה שופינג בבוני, וכבר סיגלה לעצמה דרך להציא יותר כסף מעשרה השקלים שהיא מקבלת דמי-כיס לשבוע. היא משוט נחמת לצלצל לאמא מחנות הבגדים כשחייא כולה נטופת התרגשות אצורה. אמא, בוא תראי איזה חצאית בלון משי-געת. אמא, את מוכרחת לבוא עכשיר, לפעמים זה טוב, אבל לא מספיק לטעמה של מיכל, היא אמרה, מקפחת. ההורים שלה פשוט לא קונים לה מספיק מתנות.

היחזיקי שמיכל, בת לאם עובדה, יודעה במיקצועה, ולאבא רחש, שילוק על עצמו נטל שוח בגרול הילדים והבנות. משקביות, תפוח השקפת עולם ליברלי ופמיניסטית. היא אומנם יודעת מה זה מסינים וחושבת שאשה בחולס צריכה שיהיה לה זכויות שוות, ואילו נוכחת במקרה למבצית מבית-הספר, כשלמור על תכרוכים. לאשה הזכרית אין מספיק זכויות. ון צריכה רק לעשות ילדים ולסמל בהן, להבין לבעי אוכל ולאכל את השאריה. כשנן בגיל זהם שוחים וכשבת גוללת הם כאכל, במסעדות כן שמה תכל לא נותן להם לחשוב - זה טמן שום לא תפוחות והם צריכים לתפוחות. כאמא אומרת בעלי אחי הדח כמו הוריים שלי.

אבל העקפחה הליברלית של מיכל מתחילה ונגמרת כאן. היא משרתת כנן שריק גלגל יכילה לחות. היא למשל, לא תחזיל עם בן לעולם. מה, מהאם שוב ותחזיל עם בן, לא תחזיקי.

חוא עושה שומענו בזבזנו, וכבר סיגלה לעצמה דרך להוציא יותר כסף מעשרה השקלים שהיא מקבלת דמי-כיס לשבוע

היחזיקי שמיכל, בת לאם עובדה, יודעה במיקצועה, ולאבא רחש, שילוק על עצמו נטל שוח בגרול הילדים והבנות. משקביות, תפוח השקפת עולם ליברלי ופמיניסטית. היא אומנם יודעת מה זה מסינים וחושבת שאשה בחולס צריכה שיהיה לה זכויות שוות, ואילו נוכחת במקרה למבצית מבית-הספר, כשלמור על תכרוכים. לאשה הזכרית אין מספיק זכויות. ון צריכה רק לעשות ילדים ולסמל בהן, להבין לבעי אוכל ולאכל את השאריה. כשנן בגיל זהם שוחים וכשבת גוללת הם כאכל, במסעדות כן שמה תכל לא נותן להם לחשוב - זה טמן שום לא תפוחות והם צריכים לתפוחות. כאמא אומרת בעלי אחי הדח כמו הוריים שלי.

מיכל, למשל, גם יודעת איך לזרם באים לעולם. הרי כל ילד, מיום שהוא נולד, חוקקים לו ספר ביר ומלומים אותו איך בא חינוך לעולם. זה בכלל לא בס', היא אמרה בקצור-רוח, אבל לא מוכנה לדבר על כך בקול רם. וזו-לא למה? כי זה גורא מבייש לקרוא לאברים בשמות שלהם, בגלל שאנחנו חולקים לנשים ולא עירומים.

מיכל ילדת מאוד מוכשרת, יצירתית ורגישה. היא לעולם לא תפני את רגשותיה בטומכי, אבל תשפך אותם ברחבי-לב בשירים שווא כתובה, ושהקים אף ראו אור בעיתוני גרע. חורש תבא היא תחזיל לזמר כחשיבות-יניים של חליפן עיוני ר, בגמגמ, סמרים, המיוחדת למסורסאים ותלומדים מסינים מכל רחבי תל-אביב. מיכל חיי כבר לא יודת וזיא צריכה לחבוס כשפירה את חותרי, אם יש משח שיביא אותה לאלילות בווינבלדון, כפי שהיא רוצה, יחיו אלה האמות, המרן והעצבות שלה. לפי מדי-המנות שלי, חותשיר שלה נראה חרור מאוד.

זמנים מודרניים

מקראת אל

24.8.1988

24.8.1988 - תשנ"ח

עוקסנל היא לא רק מלתי-גאי,
אבל במקרים רבים כן. מעטים
יודעים את המקור. פגשתי אותה
כפאריזי. את המקור, על שמה
המונת שדונקס לגמרי במקרה.
כיום, שלושים שנה לאחר שנות
במארוק, היא עושה את הקאמבי
 שלה כ-Madame Arthur ("מוסר
פריזאי ותיק, שבו התחילה עוד
 לפני התיבות

קונסילי שרה שירים קסיים
שרה ממש, בלי פלייג'ס, מתברחת
על השכסון צמאה, על הזיל, על
השומן, שרה על המור נכסם,
ואתה רחוב הקדושים המנונים
(Rue des Martyrs) עטופה
במור מרוב שמרניות בחול
אלקסי, לתכונת קלאסית של
רכבת בנאריים, כן, מישור
מתחיל ב'בית', אימי מספרת
לך, שרובו רפומים כרנגים,
לפרימורס, הנשיא, אהא,
אחמת אותם. זה לא בעל ולא
מבר, זה הכלב שלי, של מרידינס,
המכור שלו פפיו כן יזא

אחרי ההסעה, בבית ימיה סטן,
נגולל סקסטנל פרשית מחייה,
ש לא כיום כלליויה שהוא לא
האנחה אלא ידיד, והוא יושב איתה,
הם מישו: כולם מכירים אותה.
השיעור. כבור. וכל עובדת זונה
ביביתית, אחרי או לפני לקות,
זונה ממין זכר, זונה ממין נקבה,
זונה מכל מין. לא חשוב. מעם היו
ממירים, שלא ממחירים זונה ביון,
מכיון אומרים פניאל, שזונה עם
הנחל חבי סוב.

פיגאל היה מסל צרמתי, שחי מאה ה'18. אילו היה רואה את מתרחש בכיכר וברחוב הקריים ל שמו, היה וראי יצא מקיכר, ו הרחק משם, בבית העלמין של נמאטר, רחוב הקדושים מעונים מוביל למעלה, למחוזותיו ל הלב הקדוש, לכנסיית. מאקרה

משחר ילדותו רצה דאקשאול להיות ילדה •
יום אחד כשהוריו יצאו מהבית, התאפר, לבש
חליפה של אמא, יצא לרחוב וחייך השתו •
ניתוח לשיתי מין, היסטוריה בעיתונות
העלמית של אז, אהבות נכזבות, נישואין
שותרפרקו • קוקסטייל, היום בת 50 פלוס,
עשתה קאמבק ל„מדאם אדלר“, מספרת
בראיון בלעדי ל„זמנים מודרניים“. היקס אני
אשה מאושרת... מולדתי בסעות של חסבע,
ות'קנתי אותה בכוחות עצמי •

משורר בקול לחוש בצרותו
נבדו עלינו. זו אף קטסיבל
מפיתות. היכדתי אותה. היא אולי
70 ומזמן כבר לא במיתר.
אם את
לחשבות. מכריזה. שמעתי אותה,
ידי, ובכל זאת, גם אלוהים לא
שמו, אף קטסיבל. אהבה
זה דורם. בעצב, ידני כשר משורר
לא כל ידיו מופתה, וטעות
בשרה הערוד, מי ששקחה
פיהלה: של ברידס אורז,
מנה משר השנים. הזמן לא חסך
מלפתותינו. שנים שהפכה
והיה לה לפני שלשים שנה אין
התחרות עשרים השנים
אשפחות. אותן לא היה באשה,
עוד מלהת בגיל. טעות של
בעד, לרבייה.

אורז 30 שנה, דרפוסאור
באסירי במעט לא התחננה.
קטסיבל דייני תחשבת ליוגון,
מיתר אותה שיר יפה, אותו שר
שנים מסיבטנז הנדלה. אלוהים
הגברים שביקשם מן מקצוע.
זה עולה גינקולו קטסיבל
באחוז. גינקולו אף
אחרונה מי ארץ גינקולו
לא מרמא אורדרי, שהוא מסר
ואז ותקם הירוד בכך של
בכחיתו עם הברים תחשבות
שנים, מלבד קטסיבל
איתן חשה לכל לבר, מכל
ידיהם לתדרכו.

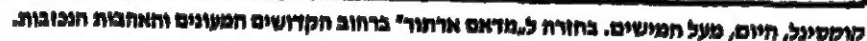
[illegible]

מכתולוש במוש, אמר לו ששכנח
עמה מוכרית לקחת אחרו
לנאמן. אמר "אחרת", היא
קבלה לבעלת המעטן ששכנח את
האשה ללבוש אלה. זו לא
הייתה כמעט
שאלתן ששולטת את הבורה
האשה ואילו ב"מבשר אחרות"
קמים כל המאכלים שחפשיים
לגביש את האוכל להחשיש כדי
להיחל על האדם עדיין גבר.
האשה הראשונה שהשתלה
איתה עם נקרות שחרות. בעלת
האשה אחרת חללה את האמה;
וקא לו קטליג, חופשית
במחשבתו. רבצו לו שישם השאה
במה שהחזקתו בעצמו להחליק
ברז לשמות העולם.

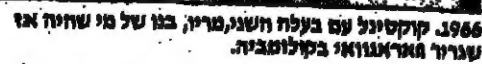
מבשר אחרת ע"ה ללבוש
מערות "קארולי" (Caroueli),
שמן או מדובס קובלש וכחם
הדובס ואין לו בולבול
מבשר אחרת בתיים ע"ה לזה
לגביש את האוכל הנניש בבשר אשה
או בלעש את החמישים, עדיין
לא חתכה בנות. באותו זמן
לא הותיל לצמח הזה בעקבות
החמישים ששלו את האוכל
לדובס שבו במיני ער שבוך
הוא, שאין שם לגביש בחר ער
ע"ה

[illegible][illegible][illegible][illegible]

ומיניצ'ים כרי לוינס
והנחמתי. וזו הייתה גלות
כי הנענועוץ לאמרי,
ביתים לאתיבטיסח
אירידיס רוק 1966
הפעם לבשתי שמלת משי
ומגור.
לבסס את אשורי עס
רכשוני בית מחור עירי.
מכרתי אותו, הייתי
לבלב מאוחר יותר את
אורי, ואז חיי הייתי
עם השמא ובני משפחתי.
תקופה שבה גרתי עם עס
אורי היית חובבתי, היית ל
מור סימפאטי, הכרונות
הרסטיסלי.
חזרתי מלונדון לאמרי

אני אדאג לכך כהתורה ששורית,
עם בעיותי?
תגובתי, שבאחת תקופה
שבוז או חקיקה, או חרם כזה
לפי שיש להם הרבה חשיבות.
כבר נאמרו, כשהיו לירושלם, כבר
התקדמו הרבה טוב כל אקסטרן.
היה חיובן לטדלת את אקסטרן.
אני מסתכל כל הימים למספרים.
מותר. מישהו חורשים ונאמרו
כל מה שהיוניוני בענין שנים.
הצריכה על מנת עתידות היות
כל מה, שיש שיתוף כל אי
בכל "מספרים" ביוניוני.
כלומר, מישהו בברזל עם עלי עין
היה ידעתי שיש משהו הניצול
הנשיא. איך ביטלה זה בעתידות
השטח. שבע שנים הולצתי
למות את מולי מדינה.

[illegible][illegible][illegible]

שלי יום אחד השתוקקו חזר
במרכיב של מלך פוסקאבאנה
בין, בידל, את חתולים ויה
נכד גימני ידוע, גשור וזכ
ילדים, הוא שהם שם עם מוחב
אצרי, אני הבחנתי, שהגבול
מבנה להחליף עם בעלי, עמנו
אחר, בעלי עם כדי לגשת
לחברת, במרכז, ראיתי את שניכם
בהחלפת, וסמית, ודלת, הבנתי
שהם קרובים מליטה, באותו רגע
הגישתי ככל נמלה, לגשתי אל
הנכד, והנכד האחרון, לא עם
הגבול, אלא לא יעזוב את בעלי

17

עסקי-אדריכלים עולה

6 **למה שולח המובילה בישראל**

هكذا من الأصل

השף יאסר בתי-אביב, מחמש חיים אחרים: כאן הוא מראה את המטבח הפלשטיני במיטבו. הוא מראה לנו מה אפשר לעשות עם עגבניות ומלפפונים, תאיר ודורות ובלגיים המצויים בכל מטבח. הדולה של המתכונים במשטוחם ובקובצה שהמוצרים בחיפוש יך

טבעי, כמו
שמן זית
וזעתר

ומהיום מודרניים

■ שוש מיימון
■ צילמה: ציפי מנשה

[illegible][illegible]

עדין שטחתי לבית ליד ההורים
לכן, בי און זיך לעבדן
אויף אים, וואס איז
עקסטרעם פשוט, אמר:
נאמאל און הארשט, של
אמר: לא
הייט רוצה למסור, את תבוא
לית הבית.
בשבואו שלי שמע ששתי לא
ימנעו לי ורצה להביא להורים
ללא אפר לי, אדוני חייב להביא
הוא אלינו, לפה או בכך משנה
שה איז נאמאזן אצולו או בכך
התחננה, ואת צריכה להביא
לך בעצמך שלי ואת הבית
אירש, של והבית שלי אכל
אויף רצתה ללכת להורים
של, ש'ק, אפי אוהב אותה, אמר
לך בישלה בינינו את הדייטס,
משל של לא הסכימו לה
במשל של והמן הוה, עשרה
דייטס, הייתי בריאזן קשה
לחיות לאשתי שבאמא שלה
בבכת את כל היעני, אני אמר
היכל האישון שלי מחתנת
לך או חותן שלי, התהילה לבכתי,
ההורים והתופזן ריב גדול, אני
הייתי בער שום צד.
אחבתי אותה, את ידע את
השכח שבכל הוה אשמע
היכל לא את שלי
היכל וואסל וואסל לי 'אמר
היכל ורעות את ההורים שלי.
היכל לגור דווקא, וואס גבשתי
לשלי ידיו חור בריכות.
אמרתי לי 'בוא תגורני אני
לביב', אמא שלה לא הכסים.
לך איפת גתור, את תסתרדו
אלי אמר את חתן היכל
אני, אתה לא תכן שלי יתור.
אני חתן מתועה שלי.

[illegible]

הייתי כל הזמן באכזבה עם הורי.
אמרתי להם: "אני רוצה אותה, ואי
אחתי".

בתימים התחלתי לעבוד
בזמן הזה. הוריהם של החנינים
ליכלכל ב"מסדות" נאמנים ו
עובדו בתיאבוב. אמרתי חיים
אדום: "שכאמב של ארץ מכות
וקולות משתפשות על קול תהלים"
שכן כן. אבא שלי אמר: "אני
שאל אותה את אורי, אורי לא
גילה שיש לה אחות. אני רוצה לה
אחות וזה. אני רוצה אחת צדקה".
בשארית התיאבוב המהם
דורשים לא ראיתי אותה. אני אדום
קדמתי מבעד מעוררין. הוא
גילה מונות ב"ת חרישים,
ושאחתי אליה אני גר. כשבייל
היה חשאי. התיאבוב שלי מאמרים.
שלחתי בתשובה מכות מעוררין
שחשורו בלתי נגמר, ושאי
מסעתי שבכלל תהלים איתה.
היום, את אכל הוריהם שלי
גרשהו, ואני כן את חרישיו.
עמיתי אדום: "שעתי אדום.
מסעתי על מה שעשה. להפסיק
אני ממנעני אליה, אבל יותר מי
שיאנה אחת בינינו. כבר אי אפשר
לשכן מאדור. מה".

אז חשיתי תעצוב של "אסור
אבראלי" וזהו אכל (דורח), אסור
לשפוט על "המסות". עיני
והחשדות אליה, הן שבכל
מכתב מורדי איה אהב שורח
כמה שפועלים על האש, מספי
עוד תעומו מורדי, והייתה וזה
בתר. באי אסור הוא מור
מכתב מלתיני במכתב.

[illegible]

יאסאד הביא לתל־אביב את הבישול העותומני. לא מדרחי, ונא לא לבלבל בין השניים ● הרבה ממולאים, אין רטבים, מצרכים טיבעיים, אותנטיים, כמו שמן זית, זעתר ● לפני שהגיע סופית לתל־אביב, עבר יאסאד משכר גירושין, אופייני לצעיד ערבי שעבודו מכריחה אותו להיפרד מרעייתו הצעירה, והמשפחה המסורתית מתערבת, כוחשת ● בחברה המסורתית יש עדיין כבוד להורים, אבל גם פלונטרס

מי שמכיר את תל אביב, מכיר
 גם את הספרות הזהירה בירונתו
 והרהורו, בלילה של הפנתון
 סוכני שמש. ומאסיקת וחרו
 לוי, שחרה מתחנן ומלחין להקת
 אחרית הימים, יורד עם שותפיו,
 עיצב את הקבוצה מתחיל, התקין כי
 מערכת הבגדים משותפת, הלה
 ציירים של קרישמן על הקירות,
 מוזק כל דבר שמזכיר קצת מאב,
 והכי חשוב... הביא את יאסאר
 מדרסליס לתל אביב. כל זה חסר
 את המסק לסטנדרט קצת אחרת.
 למה יאסאר, בצעם, מעניין כי
 הוא מייצג את המסכת הפלשתינית,
 או כמי שהוא מתקרב בתמימי
 המסורת הישנה למבנה עותומני.
 מה עניין מבואח מלשיתותי
 מי שזו כאן, הרצה לרשת ולהכיר
 את מיכלו האפשרות
 הקליטאריות שיש לארץ הזאת
 להציע, שיבוא אל יאסאר.
 הוא מראה לנו מה אפשר
 לעשות עם עגבניות ומלפפונים,
 ושאר ירקות וחבליים המגומים
 בכל מטבח המזרח, מלס הירקות
 שלו, שנתה מלס מלס שאנו
 מבירים. שלא לדבר על עוף

[illegible][illegible]

תומני

[illegible][illegible]

مَكْنَزُ مِنَ الْأَصْلِ

מסוממים מאהבה

השבת על זה פעם אחת
הנאת הגדולת הקסדות במין
היא - הנאת המצוקה. הנאת המוח
החורדה. הפחד והרעבה.
כי יש בו במין ובקשר במין
הראשוני, או במין הגנוי, מכל
אותו הלחץ, מכל סימני התורה -
שביאים לנו, אל אותה הנאה
שמותם דם ואורגני, דמיות לב
ופירסור, שאי אפשר לנו
להתעלם מהם. אך אפשר גם
אפשר, להתמכר להם, ולהתמכר
מגע.

טכן מרוב כאן בסמים ובסמים
אמיתיים. כי הווי, או הקרב על
המין, ממש כמו כל קרב אחר,
ישיבה ליד שולחן הוללות, או
טיסה ברכות הרים - גורם לנו
שנשטף את גופנו בדם, סם
אמיתי, מתנה ומשכר, שאינו דרוש
שאיפת אבק או ריקרה של מות.
סם שמקורו בתוך גוף מניח -
הוא מורש בכל אורח מניח -
מתח ומצוקה, שבין משנה והנה
את לחץ דם, מאץ את קצב ליבו,
וממשיך אורגניו והורמונים.
וכאמור - גם סמים.

■ אמיר בנימין

מולטי- נעל

הלהיט החדש של "ביק"
באריה' - קדום טריינינג' נאמן
משולב תנעל הרבזכיתית.
האדם החדש, לפי גייס אינו
מסתפק עוד בתחום עיסוק
ספורטיבי אחד, ריצה או טניס,
למשל, אלא עוסק בצורה שיטתית
במגוון מקצועות הספורט הכובד.
הנחות המיצרות נעלי ספורט
מחליפות לכל ענף נעל מסוימת,
עם מאפיינים מיוחדים לתנועת
הרגל, ולרישיות מהנעל. למשל,
ריצה מדידת נעל עם מואכת,
בכיוון הריצה, כדורסל, כדורעף,
ומשחקי מחבת מיוחדים גם תנועה
צידית, הולקה, סביב תמיכות
קרטול חוקות, התעמלות

דמיין לעצמך ריח תפוחים

ריח שמוע של משה שום אחרים.
הלק דמיין ריח של עונת
באריה', הקדור והקדור של
ריח שמוע, הקדור כעל לבין
השפיע עשוי של ריח הכוחות
עם קבלות, ש-שאיפת ריחות
המיונים של מקרים שאנחנו
אחרים חורמת להצגה
ולחשיפה.

החוקרים זמנו עשרה
ספרותיים, שידעו תרבות לשבת
כבוסה, לצעם עיניים ולחלום על

קוקסינל הראשונה

המטעם מעמ' 17
הכיתה שתחזור לראות אותי
בהופעה, לא האמנתי, אבל זה קרה.
איתי, השקל השתגע, שתי נשים
ורקות יחד, מרלן התנה נפלאות
לא שמה על הכיתה והצבעה את
הריקוד הצמוד, שללו קסע רוק
הרכסן שלה שנקע את ריב
המשכבו להיפופס.
אחד הוידרונות הנעימים

כיוון היא ישראל, אהבתי ללכת
ליה, במיוחד לזמן של חתונות.
הישראלים הם אנשים חמים
מקבלי אורחים. בביקור השני שלי
בישראל, אחרי מלחמת ששת
הימים, מיהרתי ללכת לבחול
המערבי. הייתי מוקסמת, עמדת,
כמוהו, בלד של הנשים אבל זה
היה חסר, חסר את הנשים בחיי
שחשתי שמה אני חששה.
מלכאבתי גם נשתי את

הקאמפוזיט הכי טוב שאכלתי בזיי,
זה קטן אכסרדי אבל מאוחר
הבינה מתחנך עד משהו. הכוונה
היא לגבי ישראל ממים, שדאי
הכרת לטובה מביצועי במשהו.
היא גם חורגת עד היום את הביטוי
"אם אשכנז יירשלים, תשבת
ימיני".

תור הובס הספרדי של קסינל

מאושרת, בלי ילדים

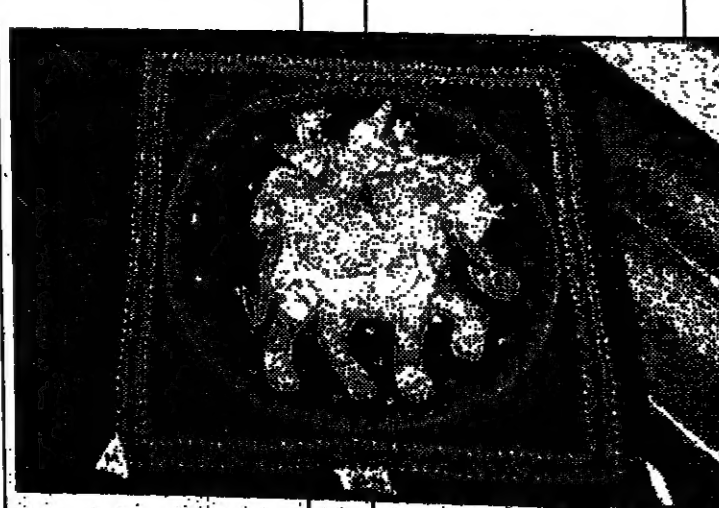
השע שנים שיקחי את מאמ,
הנשיא שאני דורכת במקום,
מזהירה ויקטוריה פרינסיפאל,
שאם מרלאס, שעונה באחרונה
את מידת התלוויה השפולרית.
עיד אומץ להפנות עורף לסדרה
כאן, אלמלא ויתה נשואה באושר
ומיחור, כעשר, סכר להניח שלא
היה עשה זאת.

היום אחרי ראלאס נראים לה
הורים, אך לא, עם חשבון בנק
בעל שם ספרות. נישואין
משפריים זה לא תמיד היה כך.
כיום היא מפצה את עצמה על
חוסר הביטחון שאיפיו את
ילדותה.

נולדה בשאן, לפני 38 שנים.
הקרום טריינינג' היא נעל
בעלת מילה מיוחדת, תמיכה,
גמישות ויצר, הממונים את
ההרשות מתנעל הרבזכיתית,
המאפשרים עיסוק בכל מוגי
הספורט ובלא חשש לפגיעה
בדגלים ולפגיעות, ביד עם
הרגשה רכה ונחת, ומראה אופטימי.
לפני שם קטן מיוחד של ברי
אינו, עבור העוסקים באישון
המשולב. המחירים אצלנו נעל
נשים - 185 ש"ח, נעל גברים -
195 ש"ח.

■ דווח שביט

שטיח המאנג

בצירי השחיתים, לקודם מאגדת
עם זמן הערבות והבורות.
■ נורית ארד

להכות בבשר החי

יש מתכונים, ששכחתי אינו
לשנת את הבשר עד רק פטיש
השניגלים תחיל, עם הוויים
הכוללים בקצה, קוד את הבשר
בזמן הכתיחת וקשח להשיג
בעזרת עובי אור של הבשר.
למטבח יש כחיש בשר
מיוחד ריח שמאבדת לריסוק
מחבת עולה הכרה מאור, בעלת
תחתית חלקה, בעזרתו אפשר
לכתות את הבשר עד רק, בלי
לקרוע את הסיבים עכשיר גם
באר, בלחצי 25 שניות. אפשר
לחשוש אותו בחיתוך לכלי בית, או
לחשוש ישידת מיוחדת. שתי
החוסר, רחוב רובינזון 11,
תל אביב, טל' 03-918888.

■ לנית סלומון